

Sygn. akt XII Co 327/21

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy XII Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Marcin Kawecki,

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Piotr Szczerba

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2021 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu jawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty przeciwko K. B.

o wydanie tytułu wykonawczego w miejsce utraconego

postanawia:

oddalić wniosek.

Sędzia Sądu Rejonowego Marcin Kawecki

Sygn. akt XII Co 327/21

UZASADNIENIE

Wnioskodawca, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o wydanie w miejsce utraconego tytułu wykonawczego w postaci opatrzonego klauzulą wykonalności Nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy dnia 12.12.2014 r., sygn. akt I Nc 16091/14.

W uzasadnieniu wniosku wskazał, że ww. tytuł wykonawczy został zagubiony przez wierzyciela. Jednakże z załączonych do wniosku dokumentów, tj. kopii umowy przelewu wierzytelności i załączników do niej nie wynika, że wnioskodawca nabył wierzytelność wynikającą z ww. tytułu wykonawczego.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 794 kpc ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego może nastąpić jedynie na mocy postanowienia sądu wydanego po przeprowadzeniu rozprawy. W postępowaniu tym sąd ogranicza się do badania faktu utraty tytułu wykonawczego.

Wykazanie utraty tytułu wykonawczego, co stanowi podstawę wniosku o ponowne jego wydanie spoczywa na wierzycielu. W postępowaniu tym wierzyciel musi zatem wykazać, że utracił tytuł wykonawczy i to wbrew swojej woli. Z tego bowiem faktu wierzyciel wywodzi swe uprawnienie do ponownego uzyskania w zamian utraconego tytułu wykonawczego (art. 6 k.c.). Obowiązek ten nie odnosi się jednak bezpośrednio do faktu utraty tytułu, ponieważ przeprowadzenie dowodu w tym zakresie byłoby w wielu wypadkach nadmiernie utrudnione lub nawet niemożliwe, ale wierzyciel powinien wykazać, że zaszły okoliczności, które dostatecznie uprawdopodobniają utratę tytułu. Ocena wiarygodności tego rodzaju okoliczności wskazujących pośrednio na możliwość utraty przez wierzyciela tytułu

wykonawczego należy do sądu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 1967 r., I PZ 30/67, Biul. SN 1967, nr 9–10, poz. 139).

Art. 794 k.p.c. nie zawiera żadnych ograniczeń dowodowych w tym zakresie. Wystarczający byłby zatem jakikolwiek wiarygodny dowód uprawniający zagubienie tytułu wykonawczego. Do wydania ponownego tytułu wykonawczego wystarczy bowiem jedynie uwiarygodnienie przez wierzyciela, że utracił wbrew swojej woli wydany mu tytuł wykonawczy. Nieistotne jest przy tym, w jakich okolicznościach tytuł zaginął i z czyjej stało się to winy, w szczególności nieistotne jest, czy tytuł zaginął u komornika, czy też u wierzyciela (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 1968 r., I PR 19/68, LEX nr 6311, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 1967 r., I PZ 30/67, LEX nr 6179).

W celu wykazania utraty tytułu wykonawczego wierzyciel mógł skorzystać zarówno ze środków właściwych dla postępowania dowodowego (dokumentów, zeznań świadków), jak i środków nieuznawanych przez kodeks postępowania cywilnego za dowody (np. pisemnych oświadczeń osób trzecich, surogatów dokumentów).

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika złożył kopię protokołu ze stwierdzenia utraty tytułu, co w ocenie Sądu byłoby dowodem wystarczającym. Jednakże wnioskodawca nie wykazał legitymacji czynnej do złożenia przedmiotowego wniosku. Zgodnie z poglądem doktryny „Wniosek o ponowne wydanie tytułu wykonawczego może złożyć wierzyciel, prokurator i organizacja społeczna uprawniona do występowania w sprawie. W sprawach, w których klauzulę wykonalności wydaje się z urzędu, postępowanie o ponowne wydanie tytułu wykonawczego może być wszczęte z urzędu.” - Art. 794 KPC red. Szczurek 2017, wyd. 5/Szczurek.

Zatem wnioskodawca musi wykazać przed sądem, że jest on wierzycielem. W przedmiotowej sprawie wnioskodawca nie sprostął powyższemu. Jak wskazano na wstępie uzasadnienia wśród złożonych do Sądu dokumentów brak jest potwierdzenia nabycia przedmiotowej wierzytelności. Załącznik nr 3 do umowy przelewu z dnia 07.06.2018 r. stanowi fragmentaryczną część tabeli zestawienia wierzytelności. Zawiera jedynie tabelę z nagłówkiem oraz liczby porządkowe. Nie ma w niej żadnej innej pozycji pozwalającej stwierdzić, iż wnioskodawca nabył wierzytelność wynikającą z nakazu zapłaty I Nc 16091/14. Tym samym wnioskodawca nie mógł być uznany za wierzyciela i nie był uprawniony do złożenia wniosku w trybie art. 794 kpc, bowiem nie wykazał legitymacji czynnej.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 794 kpc stosowanego a contrario, Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

Sędzia Sądu Rejonowego Marcin Kawecki